

УДК 692.232

Доненко І.В.¹, Маслюк О.В.²

¹ доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. БАД-111 НУ «Запорізька політехніка»

АНАЛІЗ МЕТОДІВ УЛАШТУВАННЯ ВЕНТИЛЬОВАНИХ ФАСАДНИХ СИСТЕМ ТА ВИЯВЛЕННЯ ЇХ НЕДОЛІКІВ

Завдяки розвитку технології навісних вентильованих фасадів скорочуються строки та затрати на виконання будівництва деяких конструкцій. Вони все частіше використовуються при новому зведенні об'єктів та реконструкції, а завдяки тому, що можуть бути вироблені в різних кольорах, стає можливим покращити ще й естетичну складову. Конструктивно ця система складається з елементів: облицювання (зовнішня частина), теплоізоляція (для парового та теплового захисту стін, підвищення шумоізоляції) та сам каркас (основний елемент із високоміцного профілю).

До переваг фасадних систем з вентильованим повітряним прошарком можна віднести наступне:

Здатні забезпечити додаткову пароізоляцію, звукоізоляцію, сприяти кращому теплозбереженню;

Знижуються витрати на опалення;

Ремонтопридатність – за короткий термін можна досить легко замінити пошкоджену плиту;

Безпека про екологію: можливість обрати натуральний утеплювач;

Можливість «не турбуватись» про обслуговування після монтажу.

Каркаси таких систем досить різноманітні. Пропонується використання оцинкованих сталевих систем. Адже їх несучої здатності достатньо, щоб в якості облицювального шару використовувати будь-який матеріал. Крім цього, відносна вартість такого каркасу нижче від аналогів, а відмінно від алюмінієвої основи, оцинкована система буде повністю відповідати вимогам пожежної безпеки.

Таким чином, краще використовувати вентильовані фасади у наступних випадках:

- коли є необхідність облаштування на старих будівлях: сама система має не дуже велику вагу;

- необхідне збільшення строку експлуатації будівлі, адже завдяки своїм якостям вентилявані фасади збільшують термін експлуатації в цілому;

- заміна дизайну для прискіпливих замовників;

- коли потрібен швидкий та легкий монтаж в будь-яку пору року;

Проте їх використання несе за собою ряд недоліків, з котрими необхідно бути примиритися:

- при досить сильному вітровому навантаженню система може «свистіти», причому досить сильно;

- не рекомендується виконувати монтаж на територіях з частими опадами: довгі дощі можуть спричинити руйнування теплоізоляційного шару: за статистикою, всього за 15 років теплоізоляційні здатності зменшуються на 50% на дощових територіях;

- слід зауважити, що для здорового мікроклімату необхідно піклуватись про організацію додаткової вентиляції будівлі;

- не дивлячись на економію у майбутньому, встановлення вентиляваних фасадів потребують значних інвестицій у порівнянні з аналогами;

- низька сумісність елементів від різних виробників;

- складність при монтажі на будівлях з архітектурною виразністю та при наявності виступаючих елементів.

Звичайно, збільшити тепло/волого-захисні властивості здатні спеціальні покриття або мембрани. Проте ці рішення повністю не закривають усі недоліки, хоча й являються високовартісними. Важливо пам'ятати про невірне сприйняття назви системи: адже вона не має ніякого відношення до системи вентиляції або кондиціювання будівлі. Вентилявані фасади захищають стіни від несприятливих зовнішніх факторів.

Роблячи висновок, використання вентиляваних фасадів – достатньо сучасне рішення, проте сам монтаж потребує наявності досвідчених фахівців, а порушення регламенту робіт можуть звернути на «нуль» усі переваги системи. Тобто монтаж цієї системи досить ситуаційний, тому має бути чітко аргументований та виконуватись професіоналами. Проте якщо замовник володіє значними фінансовими можливостями, то у такому випадку улаштування вентиляваної фасадної системи цілком себе виправдовує.